Peki mistik yanlarınız var mı mesela batıl inançlarınız?

- Hiç, sıfır... Yani hiçbir batıl inanç. Yani uğur falan bu tür en küçük bir saplantım yok... Nazar, uğur düşünüyorum da hiç öyle bir şeyim yok.

* * *

"Futbol İçinde Binlerce Çözümü Olan Bir Oyun"

- Futbol maçlarına gider misiniz?

- Futbolu çok severim. Maçlara da giderdim. Gene gidiyorum ama daha çok şimdi televizyondan izliyorum. Ama çocukluğumda futbola çok meraklıydım, Galatasaraylıyım. Yedi yaşındayken Maltepe'ye taşındık. Bizim alt katımızda Sanal Işık adında ben yaşlarda bir çocuk vardı, çok iyi arkadaş olduk. Yıllar sonra buluştuk ama birkaç yıl önce kaybettik onu. Ama oğlu geliyor, arıyor beni. Sanal ve ağabeyi Ahmet Galatasaraylıydı. Onlardan dolayı ben de Galatasaraylı oldum. Onlar Ankara Demirspor'u tutuyordu, bir de o zamanlar Ankara ligi, İstanbul ligi ayrı ayrı. Onun için bir de Ankara takımı tutardık. Galatasaraylılığımız öyle başladı. Hep fotoğraflarını gazetelerden keserdim, yapıştırırdım kâğıtlara. Gündüz Kılıçlar, Doğan Koloğlular, Muzafferler, Rehalar, ondan sonra Türk Milli Takımı'nın Cihatlar, Basriler falan... Çok uzun yıllar da o resimleri sakladım, korudum.

Futbol kolektif bir oyun. İçinde binlerce çözüm olan bir oyun. Yani diyelim sağ bek ayağına topu aldı, kalecisine mi verecek, önündekine mi verecek, uzun bir top mu atacak, öbürleri koşacak falan yani çok çeşitli çözümleri olan bir oyun, yaratıcı bir oyun. Bireysel olan boks, güreş, atletizm gibi rekabet oyunlarından değil, kolektif. 11 kişinin oyunu kolektif bir çaba, o bakımdan da benim ilgimi çeker futbol.

"Takımın Adını Türkgücü Koydum, Kovboy Filmlerine Karşıtlığımdan!"

- Çocukken bir futbol takımımız vardı. O da benim kişiliğimi veren bir şey futbol takımı. Türkgücü adını koydum ben. Türkgücü adı da o zamanlar kovboy filmlerine karşıtlığımdan. Kırmızı iki tane şerit aldık beyaz fanilaların üzerine, o kırmızı şeritleri annelerimize diktirdik. Paralar topluyoruz, hiç unutmuyorum, iki buçuk lira aylığım vardı, babamlar veriyordu, o zaman 15 kuruşumu vermiş-

tim. Ağabeylerimiz vardı bizden üç-dört yaş büyük, futbol takımı. Bunlar gidiyorlar, iki abi paralarla dondurma yiyorlar. Biz dondurmalarımızı yemiyoruz ayırıyoruz paramızı.

Oyuncaklarımız, makaralardan olurdu. Mahallede teyzelerin iplikleri bitsin de makarayı bize versinler diye beklerdik. Komşu teyzeler, bütün sokak bizim makara topladığımızı bilir, Ayşe Teyze, Fatma Teyze falan makara bittiği zaman "Doğu gel makara bitti" der, makarasını alırız. (Gülüyor) Makara siyahsa siyahların bir kısmını beyaz çizeriz, o Beşiktaş olur, beyaz makaraları kırmızı-sarı boyarız, o Galatasaray olur, sarı-lacivert boyarız Fenerbahçe olur falan. Sonra o makaralarla futbol takımı kurardık.

Bostancı'da da çivilerle futbol sahası yaparız. Altan Cengen var yaşıyor, görüşüyoruz onunla da çivi futbolu oynardık, ortada çivileri çakarak futbol tahtası yapardık. O çivilerin arasından parmakla vurarak maç yapardık. Bir de Alaeddin Asna vardı, sonradan Türkiye'nin en önemli halkla ilişkiler uzmanı oldu. Onunla da yabancı para toplardık. Evde bir masaya kale kurarız, karşıya bir kale kurarız. Onbirer kişilik takımları kurarız. Karşılıklı futbol maçları yapardık. Çayırda da bir futbol sahası yapmıştık. Hepimiz paralarımızı harçlıklarımızı yatırıp direkler yaptık. Sonra ben kalktım o kale direklerine sıçradım orada barfiks yapar gibi sallanırken kale direğini çatır çatır indirdik aşağı. Nasıl ağlıyorum üzüntümden o kadar emek vermişiz, arkadaşlarımla yapmışız falan hayatımda unutamadığım şeylerden biri. Oyuncaklarımız oydu yani, benim oyuncağım, böyle satın alınan bir oyuncak falan hatırlamıyorum, bütün oyuncaklarımız bizim kendi yaptığımız oyuncaklardı.

Basket de severim. Sınıf takımında basket oynadım bizim lisede, ama öyle bir sınıf takımı ki bizim takımda üç arkadaşım Ankara liginde oynuyor, biri milli basketçi, İbrahim Ortaç Türkiye'de iki metrelik oyuncu. "Harlem" derdik ona. Şevki, Şekerspor'da oynuyordu. Ankara'nın iyi basketçilerindendi. Ercüment vardı. Benim de çok kuvvetli kollarım var ve çok uzaktan, şimdi 3'lük falan diyorlar ya, nerdeyse santradan atıp basket yaptığım olur yani. Kuvvetli kollarım olduğu için "Harlem" beni takıma alırdı. Yani sporu severim. Meraklım çok. Bizim çocuklar, Can da Mehmet de meraklıdır. Can bacak kadarken Galatasaray'ın çocuk takımına girdi. Gider onu seyrederdik. Kocaman adamların bacaklarının arasından geçerek basket oynuyordu (gülüyor).

- Sizin uzun mesafe yüzdüğünüzü izledik bir belgeselde. Oldukça profesyonel yüzüyordunuz.

ADIM DOĞU

NEHİR SÖYLEŞİ

ASLIHAN TÜREL

KAYNAK YAYINLARI

3. Basım

Kaynak Yayınları No: 1000

Yayıncı Sertifika No: 42150

ISBN: 978-625-7697-96-5

1. Basım: Kasım 2022
2. Basım: Kasım 2022
3. Basım: Kasım 2022

Genel Yayın Yönetmeni
Tunca Arslan

Editör
Tunca Arslan

Son Okuma
Cemil Gözel

Röportaj Deşifre
Damla Yıldırım

Fotoğraflar
Aykut Töleğen
Tahir Çetin Çağlayan
Doğan Kemancı
Akadur Töleğen
Alpay Tuğlu
Aydınlık Gazetesi Arşivi
Vatan Partisi Arşivi

Sayfa Tasarım
Fatma Özbek Yalçın

Baskı ve Cilt
Murat Yalçınkaya - Assum Basım ve Mücellit
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B/Blok 315 Zeytinburnu/İst.
Tel: 0212 613 00 01
Sertifika No: 42010

© Bu kitabın yayın hakları Görev Kitap ve Yayıncılık Ticaret Limited Şirketi'nindir.
Eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

GÖREV KİTAP VE YAYINCILIK TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ
Kuloğlu Mh. Gazeteci Erol Dernek Sk. Erman Han No: 5 /10 Beyoğlu 34433, İstanbul
www.kaynakyayinlari.com • iletisim@kaynakyayinlari.com
Tel: 0212 252 21 56-99 Faks: 0212 249 28 92